

Phẩm 23: NHẬN SỰ KHUYẾN HÀNH CỦA TÔN GIẢ CA-ĐIỆP

Bấy giờ, Đức Phật bảo các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, các vị Đại Bồ-tát cùng với các vị đông đảo đang có mặt nơi chúng hội này, là ai có thể nhận lấy công việc đứng trước Đức Như Lai nêu giảng về hữu hành vô hành, tức những cánh cửa dẫn tới các trí tuệ chẳng thể nghĩ bàn?

Lúc này hết thảy đại chúng được nghe Đức Thế Tôn nói như vậy thảy đều im lặng không đáp. Đức Thế Tôn liền phóng hào quang từ tướng lưỡi tủa chiếu đến vô số, vô lượng các quốc độ, khiến cho mọi chúng sinh nơi các cõi ấy thảy đều trông thấy ánh hào quang kia, những người trông thấy ánh hào quang đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bấy giờ về phương Đông cách cõi này mười ức hằng hà sa số, vượt quá số lượng ấy thì có một cõi Phật tên là Liên hoa tịnh, Đức Phật ở đấy hiệu là Tịnh Giác Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy Đức Phật Thích-ca Văn phóng hào quang lớn tỏa chiếu khắp các cõi Phật trong tam thiên đại thiên, tức thì bảo các vị Bồ-tát ở cõi ấy gồm một vạn hai ngàn người cùng đi đến thế giới Ta-bà, tới chỗ Đức Thế Tôn cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi ngồi qua một bên.

Về phương Nam, cách xa cõi này mười ức hằng hà sa số quốc độ chư Phật, có Đức Phật hiệu là Nhất Đạo, trông thấy hào quang của Đức Phật Thích-ca Văn tỏa chiếu, liền gọi các vị Bồ-tát ở cõi ấy gồm tám ngàn vị Đại sĩ đi đến thế giới Ta-bà tới chỗ Đức Như Lai cung kính đi nhiễu quanh Đức Phật ba vòng rồi cùng an tọa qua một bên.

Về phương Tây cách cõi này bảy hằng hà sa thế giới chư Phật, có Đức Phật hiệu là Vô Ngại Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của chư Phật Thích-ca Văn tỏa chiếu khắp chốn, liền bảo một ngàn hai trăm vị Đại sĩ, thảy đều là bậc đạt đủ các pháp thần thông, hành vượt các cõi ma, cùng đi đến cõi Ta-bà, tới chỗ Đức Như Lai rồi cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi an tọa qua một bên.

Về phương Bắc, cách cõi này mười ba ức hằng hà sa số có cõi Phật tên là Như Tượng, Đức Phật hiệu là Chánh Ý Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của Đức Phật Thích-ca chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới, liền bảo năm vạn vị Bồ-tát ở cõi ấy, đều là bậc đạt đủ sáu thứ thần thông diệu dụng, cùng đi đến cõi Ta-bà, tới chỗ Đức Thế Tôn cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra ngồi một bên.

Về phương Đông bắc, cách cõi này tám hằng hà sa số có cõi Phật tên là Trừ Cấu, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Đẳng Hành Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang tỏa chiếu, liền bảo các vị Bồ-tát ở cõi đó gồm bảy ngàn vị Đại sĩ cùng đi đến thế giới Ta-bà, tới chỗ Đức Như Lai cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra ngồi một bên.

Về phương Đông Nam, cách cõi này đến ba ức cõi Phật, có một cõi tên là Tích bảo, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Thiện Tích Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của Đức Phật Thích-ca tỏa chiếu, liền sai bảy trăm vị Chánh sĩ, đều là bậc đã đạt được trí tuệ vô ngại và các pháp thần thông, cùng đi đến thế giới Ta-bà, tới chỗ Đức Thế Tôn cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra an tọa một bên.

Về phương Tây nam cách cõi này mười hằng hà sa số quốc độ chư Phật, có cõi Phật tên là Nhất tướng, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Đẳng Tuệ Như Lai Vô Thượng Chánh

Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của Đức Phật Thích-ca tỏa chiếu, liền bảo một ngàn năm trăm vị Đại sĩ cùng đi đến thế giới Ta-bà, tới chỗ Đức Thế Tôn cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra ngồi một bên.

Về phương Tây bắc, cách cõi này mười bốn ức hàng hà sa số quốc độ chư Phật, có một thế giới tên là Thanh tịnh, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Chúng Đức Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của Đức Phật Thích-ca tỏa chiếu, liền bảo năm ngàn vị Bồ-tát cùng đi đến thế giới Ta-bà, tới chỗ đức thế giới, cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra an tọa một bên.

Về phương trên, cách cõi này vượt qua thế giới chúng sinh, lại qua hai hàng sa thế giới, có cõi Phật tên là Phổ từ, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Hoàng Đẳng Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của Đức Phật Thích-ca tỏa chiếu, liền sai năm ngàn vị Bồ-tát cùng đi đến thế giới Ta-bà, tới chỗ Đức Thế Tôn cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra ngồi một bên.

Về phương dưới, cách cõi này ba mươi hai ức hàng hà sa số, có cõi Phật tên là Kiên cố, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Bất Xả Hoàng Thệ Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, trông thấy ánh hào quang của Đức Phật Thích-ca tỏa chiếu, liền bảo mười ngàn vị Đại sĩ ở cõi này cùng đi đến chỗ Đức Thế Tôn, cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi lui ra an tọa một bên.

Bấy giờ Đức Thế Tôn trông thấy đại chúng đã an tọa ổn định, liền nói với các vị có mặt nơi chúng hội rằng:

–Hôm nay ta sẽ thuyết giảng về pháp Hữu hành, Vô hành, các vị phải hết sức lắng nghe khéo suy nghĩ, ghi nhớ: Như có các hàng thiện nam, thiện nữ, từ đạo quả Tu-đà-hoàn cho tới quả A-la-hán, nếu chưa đạt được kho tàng đạo tuệ của Như Lai, thì những vị đó xem như chưa đứng vào hàng các Bạc Giác Ngộ.

Lúc này nơi tòa ngồi có chín vạn hai ngàn vị A-la-hán đã dứt mọi vướng chấp vốn từ các phương của nhiều thế giới khác đi tới thế giới Ta-bà này là nhằm để được nghe Đức Như Lai thuyết giảng về Diệu pháp anh lạc Hữu hành, Vô hành. Nay nghe Thế Tôn nêu bày những lời dạy vừa rồi, cho rằng các hàng thiện nam, thiện nữ, từ đạo quả Tu-đà-hoàn đến A-la-hán, nếu chưa đạt đến kho tàng đạo tuệ của Như Lai, thì các vị thiện nữ đó chưa được xem là ở vào hàng các Bạc Giác Ngộ. Vì thế mà chín vạn hai ngàn vị đắc đạo quả A-la-hán, các lậu đã diệt sạch, mọi trói buộc của phiền não đều được cởi bỏ, không còn thọ sinh trở lại, chưa lãnh hội được ý nghĩa lời dạy của Đức Thế Tôn.

Bấy giờ, các vị Tôn giả Đại Ca-diếp, A-nhã-câu-lân, Xá-lợi-phất, Ma-ha Mục-kiền-liên, Tân-đầu-lô, Ma-ha Ca-chiên-diên, Ly Việt, Tu-bồ-đề, Mãn Nguyên Tử, cùng với chín vạn hai ngàn người, liền rời khỏi chỗ ngồi đứng dậy, cung kính đánh lễ ngang chân Đức Phật, đi nhiều quanh Đức Phật ba vòng, rồi thả đều quỳ mọp cung kính thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con tuy đã đạt được bốn quả, thấu đạt sáu pháp thân thông, nhưng hãy còn chẳng bằng hàng phàm phu mới bắt đầu tu học. Sở dĩ như thế là vì hôm nay chúng con được nghe Đức Như Lai nói về kho tàng đạo tuệ thâm diệu chẳng phải là cảnh giới chúng con có thể đạt đến. Kính mong Thế Tôn hãy nêu giảng rõ về pháp ấy để cho những chúng sinh còn bị mê muội sâu dày có thể vĩnh viễn thoát khỏi mọi nỗi do dự.

Lúc này Đức Thế Tôn im lặng không đáp, Tôn giả Đại Ca-diếp liền một lần nữa thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con, những hàng A-la-hán tuy được gọi là đệ tử của Phật, nhưng nếu không được xem là ở vào hàng các Bạc Giác Ngộ thì đầy đều là do Như Lai chứ chẳng phải là ở chúng con. Vì sao? Vì nếu như Đức Như Lai nêu giảng giáo pháp không có ba thừa thì chúng con lẽ nào chẳng thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh giác sao? Làm sao Đức Như Lai không nhận là đã đứng vào hàng các Bạc Giác Ngộ?

Bấy giờ Tôn giả Đại Ca-diếp cùng với chín vạn hai ngàn vị A-la-hán khác thấy đều cười những chiếc ca-sa nơi mình, buồn thảm gieo mình xuống đất khóc than. Ngay lúc ấy khắp các quốc độ trong cõi tam thiên đại thiên thế giới hiện đủ sáu cách chấn động. Chư Thiên, Long, Quỷ thần, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chân-đà-la, Ma-hư-lặc, Càn-đạp-hòa, Nhân phi nhân thấy đều cho là điều lạ lùng chưa từng có.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn cởi bỏ mọi hồ nghi nơi tâm ý của mọi người, liền đưa cánh tay phải đỡ lấy Tôn giả Đại Ca-diếp ngồi dậy cùng khiến các vị khác an tọa lại như trước. Đức Thế Tôn liền đọc bài kệ:

*Nẻo Như Lai gốc không
Kho đạo tuệ bạc nhất
Các độ, trí vô lượng
Dần nhập cõi Như Lai
Đạo lớn không ba thừa
Hướng có bốn đạo quả
Quán tịnh như hư không
Là Trưởng lão Ca-diếp
Ta nay quán tâm ấy
Chẳng có cũng chẳng không
Biến hiện nhiều vô lượng
Không rời thế lớn Phật.
Từ xa xưa đến nay
Tu Anh lạc thần túc
Sáu độ pháp rộng lớn
Nào có hiệu Thanh văn?
Cõi Phật không bến bờ
Nẻo hành hóa không đồng
Nếu khiến chúng sinh ngờ
Cho đạo chỉ từng ấy.*

Lúc này nơi tòa ngồi có vô số chúng sinh nghe Đức Như Lai nói xong bài kệ ấy thì thấy đều phát tâm tin tưởng vui thích muốn được nghe pháp thâm diệu của kho tàng đạo tuệ sâu xa, nên đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Lại có vô số chúng sinh tâm được cởi mở đạt được đầy đủ tín hành.